

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1 от Директива 2011/64/ЕС⁽¹⁾ на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн (кодифициран текст) да се тълкува в смисъл, че понятието „пури или пурети“ обхваща (или не обхваща) случай като разглеждания в главното производство, при който част от покриващия лист от естествен или възстановен тютюн е обвит с допълнителен слой (от хартия)? От значение ли е за отговора на този въпрос обстоятелството, че използването на хартия като допълнителен слой върху покриващия лист на тютюневия продукт (на мястото, където е филтърът) води до визуално сходство с цигара?

⁽¹⁾ ОВ L 176, 2011 г., стр. 24.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 15 ноември 2017 г. — SIA „KPMG Baltics“, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka“ administratore

(Дело C-639/17)

(2018/C 052/23)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „KPMG Baltics“, likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka“ administratore

Отвeтник: SIA „Kipars AI“

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли изразът „въвеждане в системата“ по смисъла на Директива 98/26/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2009/44/ЕО⁽²⁾, дадено от вложител в кредитна институция платежно нареждане за прехвърляне на парични средства в друга кредитна институция?
- 2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос, следва ли член 3, параграф 1 от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 година относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа, в редакцията след изменението ѝ с Директива 2009/44/ЕО, който предвижда, че „[н]арежданията за превод и нетирането имат правно действие и задължителна сила за трети лица, дори и при процедура по несъстоятелност спрямо участник, при условие че нарежданията за превод са въведени в системата преди момента на откриване на процедура по несъстоятелност съгласно определението на член 6, параграф 1. Това се прилага дори при процедура по несъстоятелност срещу участник (в дадената система или в оперативно съвместима система) или срещу системния оператор на оперативно съвместима система, който не е участник“, да се тълкува в смисъл, че нареждане като разглежданото в главното производство е можело да бъде прието за „въведено в системата“ и е следвало да бъде изпълнено?

⁽¹⁾ ОВ L 166, 1998 г., стр. 45.

⁽²⁾ ОВ L 146, 2009 г., стр. 37.

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.da/Fazenda Pública

(Дело C-643/17)

(2018/C 052/24)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da}.

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициален въпрос

[...] [Поставя се преюдициален въпрос] с предмет да се гарантира тълкуване и прилагане в съответствие с правото на Съюза от страна на националните съдилища при наличието на основателни съмнения, в контекста на правото на Съюза, относно смисъла и обхвата на разпоредбата на член 313, параграф 1 от РПМКО ⁽¹⁾ с цел да се определи трябва ли да се предполага, в светлината на член 313, параграф 1 от РПМКО, че стоките, предмет на настоящото производство, са общностни освен ако е явно, че нямат такъв статут, или трябва да се считат за стоки, въведени на митническата територия по смисъла на член 3 от кодекса, ⁽²⁾ за които се прилага изключението, предвидено в същия член 313, параграф 2, първата част на буква а), така че се приема, че имат статут на общностни стоки само стоките, за които се установи, че са внесени при спазване на реда за допускане за свободно обращение на митническата територия на ЕО.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 2, 2007 г., том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 17 ноември 2017 г. — Eurobolt BV

(Дело C-644/17)

(2018/C 052/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Eurobolt BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. а) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че жалбоподател може да оспорва законосъобразността на подлежащ на изпълнение от националните институции акт на институция на Съюза на основание: съществено процесуално нарушение, нарушение на Договорите или на някои правни норми, които следва да се прилагат при тяхното изпълнение, или на основание злоупотреба с власт?
- б) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че институциите на Съюза, участвали в приемането на акт, чиято действителност се оспорва пред национален съд, са длъжни по негово искане да му предоставят цялата налична при тях информация, която са взели предвид или е трябвало да вземат предвид при приемането на съответния акт?
- в) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че част от правото на ефективни правни средства за защита е и пълната проверка от страна на съда дали условията за прилагане на член 13 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 ⁽¹⁾ са изпълнени? В резултат на член 47 от Хартата стига ли се по-специално до положение съдът да може в пълна степен да преценява дали фактите и обстоятелствата са били изследвани цялостно и дали съответната правна последица може разумно да бъде оправдана чрез тях? В резултат на член 47 от Хартата стига ли се по-специално и до положение, в което съдът да може в пълна степен да преценява дали е трябвало да бъде взето предвид дадено фактическо обстоятелство, за което се твърди, че не е било отчетено при вземането на решението, но което може да повлияе върху свързаната с установените факти правна последица?